

Satakunnan kansallinen senioripiiri ry

Piirin hengellinen päivä 31.3.2026 Laviassa

Pertti Huitu, piirin pj

PIIRIN TERVEHDYS

Arvoisa Lavian seniorien puheenjohtaja, hyvä juhlaväki, kanssaseniorit

Samalla kun tuon meille tähän juhlaan piirin tervehdyksen haluan kiittää aluksi paikallista järjestävää yhdistystä, Lavian senioreita hienoista järjestelyistä, tilaisuuden hyvin toimivista puitteista sekä todella kiinnostavasta ja ajankohtaisesta musiikillisesta teemasta. Lämmin kiitos jokaiselle mukana olevalle. Iloitsen siitä, että olette varanneet tilaa aikatauluistanne tälle päivällä. Olette yhdessä tehneet tästä tapaamisestamme juhlan.

Tämä vuosi on piirimme toiminnassa hyvin merkittävä, sanoisin jopa poikkeuksellinen. Onhan piirimme saanut vastuulleen isännöidä ja emännöidä kesäkuun alussa Porissa järjestettävän seniorien 29. liittokokouksen. Sen merkittävyyttä lisää se, ettei lounaisessa Suomessa ole vuosikymmeniin vastaavaa kokousta pidetty. Tuorein länsirannikkoa sivunnut kokous järjestettiin Vaasassa 2014. Kun sitä paitsi oma Satakunnan piirimme on nyt koko Suomen valokeilassa, on selvää, että meille järjestäjinä on syntynyt paineita hyvään järjestelyissä selviytymiseen. Olen suurella kiitollisuudella pannut merkille, miten innokkaasti yhdistyksemme ja niiden jäsenet ovat lähteneet avustamaan eri tehtävissä talkoolaisina. Vaikka itse liittokokouksen viralliset asiat etenevät liiton hallintoelinten rakentamien suuntaviivojen mukaan, voi tuota kokousta tulla seuraamaan ns. tarkkailijana kuka tahansa seniori. Sama koskee monipuolista oheishjelmien kirjoa.

Haluan nostaa kuitenkin aivan erityisesti esille piirimme järjestämän iltajuhlan, joka ajoittuu tämän kolmipäiväisen kokonaisuuden aivan alkuun eli tiistaille 9. kesäkuuta klo 19 ravintola Pripolissa Porissa. Vetoankin meihin kaikkiin, että osallistuisimme todella runsaslukuisesti tuohon tilaisuuteen. Hyvällä syyllä voin sanoa, että se on todellinen ”kerran elämässä”- tapahtuma. Vieköä tällaiset terveiset omiin yhdistyksiinne. Juuri nyt on oikea aika ilmoittautua mukaan. Piirin toimesta selvittelemme myös sopivia yhteiskuljetuksia Poriin ja sitten illalla takaisin.

Hyvät ystävät,

Olemme laskeutuneet hiljaisen viikon viettoon. Keneltäkään ei ole jäänyt havaitsematta, että elämme todellisen geopoliittisen murroksen keskellä. Sodat, raakuudet, inhimillinen humanitäärinen hätä ulottuvat aivan lähellemme. Eiliset tiedotusvälineet kertoivat jo pitkään ennakkoidun, että jonain päivänä sodan laineet osuvat myös oman maamme kamaralle; se päivä oli sunnuntaina. Sodankäynnin suunnaton tuhovoima ja julmuudet iskevät täydellä voimallaan vasten kasvojamme päivittäisissä uutislähetyksissä. Kaikki maailman kauheudet tulevat tässä ajassa esille myös sosiaalisen median kanavissa. Koemme voimattomuutta ja uutistulvan ahdistusta.

Olen useasti aikaisemmissa puheenvuoroissani näissä piirin yhteisissä tilaisuuksissa nostanut esille meidän seniorien ylivertaisen vahvuuden, vuosien mittaan karttuneen elämäkokemuksen. Uskon edelleenkin sen valtavaan voimaan, sen myötä syntyneeseen kykyyn suhteuttaa asioita, saattaa niitä oikeisiin mittasuhteisiin ja auttaa selviytymään mieliämme ehkä valtaavasta ahdistuksesta, jopa peloista.

Nyt jos koskaan tarvitsemme ennen muuta myös toivoa. Toivo on sisäinen voima, joka auttaa nousemaan ahdistuksen, pelkojen ja uhkien yläpuolelle. Meillä on kotona peräti neljä kirjahyllyä, kaikki täynnä kirjoja lattiasta kattoon. Sisustuslehtiä selatessa voi panna merkille, etteivät kirjahyllyt taida enää kuulua nykyajan sisutustyyliin. Omissa hyllyissäni on kuitenkin paljon merkityksellistä luettavaa. Sattumoisin, jälleen kerran, kirjahyllyä järjestellessäni, olen palannut suuresti arvostamani edesmenneen afrikkalaisen valtiomiehen Nelson Mandelan ajatuksiin. Ne tuntuvatkin tässä ajassa suorastaan poikkeuksellisen ajankohtaisilta.

Olen aktiivisyövuosinani vierailut muutaman kerran Etelä-Afrikassa. Erään matkan aikana sain lahjaksi Mandelan omakätisellä omistuskirjoituksella varustetun muistelmateoksen. Säilytin sitä kirjahyllyssäni muutamia vuosia, luonnollisesti suurena aarteena, jopa hiukan piilossa liian uteliailta katseilta. Kun vanhin poikani Otso sitten täytti 50 vuotta, lahjoitin kirjan hänelle, sillä tiesin hänenkin arvostavan Mandelan koettelemuksia ja ajatusmaailmaa. Mandelan 27 vuoden vankeusaika teki hänestä yhden maailman tunnetuimmista selviytymisen ja sitkeyden symboleista.

Mandela puhui toistamiseen toivosta voimavarana, joka auttaa nousemaan vaikeuksien yläpuolelle. En malta olla lainaamatta hänen ajatuksiaan selviytymisestä ja toivosta. Ne ovat aina ajankohtaisia, ja sopivat mielestäni erityisen hyvin juuri nyt hiljaisen viikon pohdiskeluihin. Näin hän niitä luonnehtii: ”Toivo on sisäinen voima, jota kukaan ei voi riistää”. Hän muistutti, että toivo voi löytyä myös vaikeuksien keskeltä, joskus jopa surun sävyttämästä kauneudesta. ”Toivo on sitkeyttä, selviytyminen on prosessi. Vaikeudet eivät ole merkki siitä, että toivo on kadonnut, päinvastoin: ne voivat vahvistaa sitä. Optimismi on selviytymisen perusta. Optimismi on valinta, joka pitää ihmisen liikkeessä eteenpäin, kohti parempaa, vaikka olosuhteet olisivat hyvinkin synkät”. Tässä, jos missä, Mandelan henkilökohtaiset kärsimyksen täyteiset kokemukset puhuivat.

”Toivo syntyy yhteisöllisyydestä”, Mandela muistutti. Ihmisten välinen myötätunto ja solidaarisuus luovat perustan paremmalle tulevaisuudelle. Muistammehan, että yhteisöllisyys on myös meidän seniorien tärkeä arvo. Siitä olemme saaneet tänäänkin

täällä nauttia. Ukrainan kansan kohtaloa miettiessäni tuntuu vahvasti siltä, että juuri nyt siellä kaivataan toivoa enemmän kuin ehkä koskaan, niin yksilön kuin yhteiskunnankin selviytyminen kannalta. Saimme kuulla juuri myös työstä lähetyskentillä. Sielläkin on aina korostunut toivon merkitys tulevaisuuteen kantavana voimavarana.

Hyvät ystävät,

toivo on olemassa, koska se on ihmisen elämän ja olemuksen ydintä. Sitä kannattaa ja tulee vaalia ja vahvistaa, koska se auttaa eteenpäin elämän kaikissa vaiheissa.

Lopuksi, omalta osaltani haluan näin toivottaa hyvää kotimatkaa ja siunattua Pääsiäisen aikaa.